

[Chr. Christensen.]

skole. Der er god grund til ikke blot som politiker, men også som forældre at takke for den advarsel.

Skolen må lære og skolen må efterleve, at børnene er forældrenes, ikke statens eller et politisk flertals, heller ikke lærernes. Forældrene har ikke bare ret, men altså også pligt til at drage omsorg for deres børns opdragelse, og man må huske på, at lærerne er forældrenes medhjælpere i opdragelsen og undervisningen af deres børn. Derfor har skolen sit mandat fra hjemmene, derfor har en lærer ingen ret til at påtvinge eleverne livs- og samfundsopfattelser, der strider mod forældrenes, derfor må den offentlige skole ikke blive tumleplads for ensidigheden eller genstand for politisk infiltration.

Men vi må heller ikke glemme, at det er forældrene, der har hovedansvaret for børnenes opdragelse og dermed også har pligt til at følge med i skolens liv overalt og derigennem netop være med til at skabe eller bidrage til et godt samarbejde mellem lærerne til gavn for både børn, forældre og lærere og også til at skabe tryghed.

Politisk indoktrinering og den danske folkeskole har altså intet med hinanden at gøre. Det er skolens opgave at give kundskaber, oplyse; det er ikke skolens opgave at opdrage til hverken marxisme eller liberalisme, men nok at oplyse om disse to ismer.

Det er min opfattelse, at et helt overvældende flertal af den danske lærerstab efter bedste evne bestræber sig på at leve op til denne målsætning, men det kan ikke skjule den kendsgerning, at der findes mange marxistiske pædagoger, der har givet udtryk for ønsket om at påvirke børnene politisk. Der kunne nævnes en lang stribe. Lad mig tage en enkelt psykolog frem, der har sagt følgende i børnehavepædagogernes blad *Børn og unge*: „Vores opdragelse af børnene må sigte på en nedbrydelse af det eksisterende samfund.“ Og så efterlyser han samtidig en pædagogik, der bygger på en revolutionær praksis.

„Som lærer har man en klar politisk indflydelse i skolen“, har en anden lærer udtalt i dagspressen for nylig. I samme artikel siger en cand. psyk. følgende: „Lærerne præger bevidst børnene i skolen, og da de fleste lærere ligger til venstre rent politisk, er det

klart, at børnene overtager en del fra disse voksne.“

Statsministeren fremhævede her i morges Unge Pædagoger og citerede Finn Ejnar Madsen, der klart afslørede en målsætning, der er i skærende modstrid med skolens formål. Senere i dette citat eller i forlængelse af citatet har Finn Ejnar Madsen sagt sådan om målsætningen: „Det må være den marxistiske lærers højeste opgave at bidrage til børnenes udvikling til revolutionære klassekæmpere for proleterariatet, så langt som dette overhovedet er muligt i skolen.“

Flere eksempler af markant art kan hentes i materialet omkring læreruddannelsen på RUC, og selv om læreruddannelsen nu er stoppet på RUC, giver materialet en god baggrund for at forstå, at marxistisk indoktrinering i skolen har sin forudsætning i, at der foregår en indoktrinering på læreanstalten af de vordende lærere.

Af materialet, der foreligger om uddannelsen, og som jeg tidligere har trukket frem her i folketinget, får man let den opfattelse, at uddannelsen de første to basisår på Roskilde universitet havde udviklet sig i en sådan retning, at man kunne frygte, at vordende lærere herfra kunne fristes til at sætte politisk-marxistisk målsætning foran deres arbejde i folkeskolen, foran det rent faglige.

Nu uddannes der jo ikke flere lærere på RUC, men det er min opfattelse, at målsætningen for læreruddannelsen derude deles af flere lærere inden for de traditionelle læreruddannelser. Eksemplerne er i alt fald en understregning af, at vil man stoppe politisk infiltration i skolen, må man først og fremmest se på infiltrationen i læreruddannelsen.

Man har i debatten bebrejdet hr. Baunbak-Jensen og andre, at man ikke har dokumenteret udtalelsen om, at der indoktrineres, med konkrete eksempler, og Danmarks Lærerforenings formand udtalte forleden i tv, at man ikke havde kendskab til en eneste sag desangående. Dette er uden tvivl rigtigt fremstillet.

Som det vil forstås, er der her tale om noget særdeles u håndgribeligt, nogle u håndgribelige emner, hvor man vil få vanskeligt ved at bevise noget, al den stund det her drejer sig om at så tanker, forestillinger og